01076105, 01076106 Object Oriented Programming Object Oriented Programming Project

From C to Python #3

- ในการใช้ฟังก์ชัน จะมีเรื่องหนึ่งที่ต้องพิจารณา คือ ขอบเขตที่ใช้งานได้ของแต่ละตัวแปร
- ตัวแปร หรือ argument ของฟังก์ชันจะเรียกว่า local scope ส่วนตัวแปรที่กำหนดไว้ นอกฟังก์ชัน จะเรียกว่า global scope
- ให้มองว่า scope ก็เหมือนกับกล่อง ตัวแปรที่อยู่ในกล่อง จะเกิดขึ้นมาได้ก็ต้องมีกล่อง เสียก่อน จากนั้นจึงสร้างตัวแปร ดังนั้นตัวแปรที่อยู่ในฟังก์ชัน ก็จะสร้างขึ้นตอนที่ ฟังก์ชันถูกเรียก และเมื่อ return ก็เหมือนกับกล่องถูกทำลาย ตัวแปรในกล่องก็จะถูก ทำลายไปด้วย
- คำว่า local แปลว่าใกล้ๆ ดังนั้นโปรแกรมที่อยู่ภายนอกฟังก์ชัน จะไม่สามารถเข้าถึง ข้อมูลที่อยู่ในฟังก์ชัน แต่โปรแกรมในฟังก์ชัน สามารถอ้างถึงตัวแปรที่อยู่นอกตัวได้

• โปรแกรมที่อยู่ภายนอกฟังก์ชัน จะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลที่อยู่ในฟังก์ชัน ตามตัวอย่าง

- โปรแกรมที่อยู่คนละ variable scope ถือเป็นคนละตัวแปรกัน แม้จะมีชื่อเดียวกัน
- ตัวแปร eggs กำหนดใน
 omelet ต่อมา omelet เรียก
 beacon ทำให้มีการสร้าง eggs
 ขึ้นมาอีกตัวหนึ่ง กำหนดค่า = 0
- แต่เมื่อกลับมา จะพบว่าตัวแปร
 eggs มีค่าเท่าเดิม
- เพราะตัวแปร eggs ทั้ง 2 ตัว ถือเป็นคนละตัวกัน เพราะ local คือ เฉพาะขอบเขตนั้น

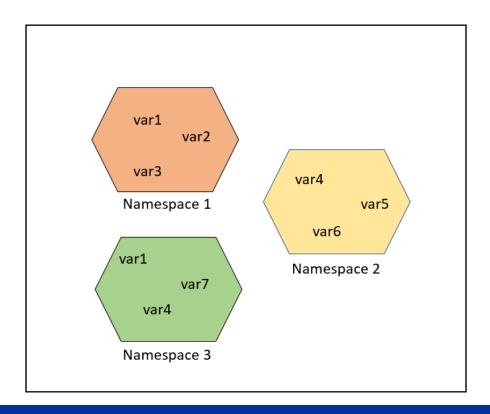
```
main.py ×

1 ▼ def baecon():
    ham = 101
    eggs = 0
4

5 ▼ def omelet():
    eggs = 99
    baecon()
    print(eggs)
    omelet()
```

https://autbor.com/otherlocalscopes/.

• ภาพนี้แสดง โครงสร้างของตัวแปรแบบ Local Scope จะเห็นว่าแต่ละ function จะมี namespace ของตัวเอง ดังนั้นในแต่ละฟังก์ชันจึงไม่รู้จักตัวแปรที่อยู่ในฟังก์ชันอื่น ไม่ สามารถอ้างอิง และ อาจตั้งชื่อซ้ำกันก็ได้

- ตัวแปรที่กำหนดไว้ใน global scope สามารถอ้างถึงโดย local ได้
- จะเห็นว่าตัวแปร eggs มีการกำหนดไว้ที่ global scope
- 🖣 แต่ในฟังก์ชัน omelet ซึ่งไม่มีการกำหนดตัวแปรนี้ไว้ ก็สามารถอ้างถึงได้เช่นกัน

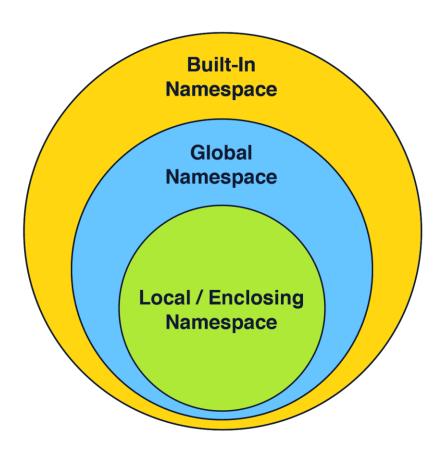
📍 กรณีที่ local scope และ global scope มีชื่อเดียวกัน ถือเป็นตัวแปรคนละตัวกัน

```
main.py ×
                                          Console Shell
  1 ▼ def omelet():
                                           beacon local
          eggs = 'omelet local'
                                           omelet local
                                           beacon local
  3
          print(eggs)
                                           global
  4
  5 ▼ def beacon():
  6
         eggs = 'beacon local'
         print(eggs)
          omelet()
          print(eggs)
 10
 11
     eggs = 'global'
 12
     beacon()
     print(eggs)
```

 แต่เราสามารถประกาศตัวแปรจาก local scope ให้เป็นตัวแปรในระดับ global ได้โดย ใช้คำสั่ง global จากรูปจะถือว่า eggs ใน omelet ตัวเดียวกับใน global

```
Console Shell
main.py ×
  1 ▼ def omelet():
                                                          beacon
  2
          global eggs
                                                          omelet
                                                          omelet
          eggs = 'omelet' # this is the global
                                                          ×П
  4
  5 ▼ def beacon():
          eggs = 'beacon' # this is a local
  6
  7
          print(eggs)
  8
  9 ▼ def ham():
          print(eggs) # this is the global
 10
 11
     eggs = 42 # this is the global
     omelet()
 13
 14
     beacon()
 15
     ham()
 16
     print(eggs)
```

- รูปแสดงขอบเขต Namespace ของ Python
- ระดับ Enclosing คือเป็นฟังก์ชันระดับที่อยู่เหนือขึ้นไป

🖣 แสดงขอบเขต Namespace ของ Python

```
Global
a = 'global a'
y = 'global y'
def test_namespace():
                            Enclosing
    a = 'enclosing a'
    def inner namespace():
        a = 'local a'
                               Local
       print(a)
        print(y)
    inner_namespace()
    print(a)
test_namespace()
print(a)
local a
global y
enclosing a
global a
```

- สรุปหลักการในการค้นหาตัวแปรใน Namespace ต่างๆ
- เขียนเป็นตัวย่อ คือ LEGB
 - Local: ถ้าตัวแปร x อยู่ภายใน function โปรแกรม python จะใช้ตัวแปรใน function (local)
 - Enclosing: ถ้าตัวแปร x ไม่อยู่ใน local scope แต่พบใน function ที่อยู่ใน function ด้านนอก, โปรแกรม python จะใช้ในตัวแปรใน enclosing function's scope.
 - Global: ถ้าตัวแปร x ไม่อยู่ทั้งใน local scope และ enclosing function's scope โปรแกรม python จะค้นหาใน global เป็นลำดับต่อไป
 - Built-in: ถ้าไม่พบตัวแปร x ในที่ใดๆ โปรแกรม python จะพยายามหาใน builtin scope

• Exercise จงหาคำตอบของโปรแกรมต่อไปนี้

```
main.py ×

1 #| Example 1: Single Definition
2
3 x = 'global'
4 ▼ def f():
5 ▼ def g():
6 print(x)
7 g()
8
9 f()
```


• Exercise จงหาคำตอบของโปรแกรมต่อไปนี้

```
main.py ×
     #| Example 2: Double Definition
  2
  3 x = 'global'
  4 ▼ def f():
  5
         x = 'enclosing'
  6
  7 ▼
         def g():
  8
              print(x)
  9
 10
         g()
 11
 12 f()
```

```
enclosing
•
```

• Exercise จงหาคำตอบของโปรแกรมต่อไปนี้

```
main.py ×
    #| Example 3: Triple Definition
    x = 'global'
  4 ▼ def f():
  5
         x = 'enclosing'
  6 ▼
         def g():
            x = 'local'
  8
              print(x)
  9
         g()
 10
 11
     f()
 12
```


• Exercise จงหาคำตอบของโปรแกรมต่อไปนี้

```
main.py ×
    #| Example 5: Local และ Enclosing Name Space
  2
  3 ▼ def f():
         print('Start f()')
  5 ▼
         def g():
  6
              print('Start g()')
              print('End g()')
              return
  9
         g()
 10
         print('End f()')
 11
         return
 12
 13
    f()
```

Start f()
Start g()
End g()
End f()

- ใน local scope แม้ว่าจะอ้างถึง global scope ได้ แต่ไม่สามารถ assignment ได้
- โปรแกรมนี้หาก run จะเกิด Error ตามภาพ เพราะโปรแกรมเข้าใจว่า var เป็น local

```
main.py ×

1 #| Example : หากแก้ไขตัวแปรแบบ Global ใน function จะเกิดอะไรขึ้น
2 var = 100 # A global variable
3 ▼ def increment():
4 var = var + 1 # Try to update a global variable
5 increment()
```

UnboundLocalError: local variable 'var' referenced before assignment

• หรือการอ้างถึง ก่อนจะ assignment ก็เช่นกัน โปรแกรมจะมองว่าเป็น local scope เนื่องจากมีการ assignment ภายใน function

```
main.py ×

1 #| Example : กรณีกำหนดตัวแปร Local แล้วอ้างถึง
2 var = 100 # A global variable
3 ▼ def func():
4 print(var) # Reference the global variable, var
5 var = 200 # Define a new local variable using the same name, var
6
7 func()
8
```

 สมมติว่าต้องการเขียน function update_counter ซึ่งทำหน้าที่เพิ่มค่า counter จะ ทำอย่างไร เช่น โปรแกรมตามรูปจะ error

```
main.py ×

1 #| Example 10: การอ้างถึงตัวแปร Global ภายใน function
2 counter = 0 # A global name
3 ▼ def update_counter():
4 counter = counter + 1 # Fail trying to update counter
5 update_counter()
7
```

• ให้แก้ไขโปรแกรมตามนี้ โดยกำหนดให้เป็น global scope แล้วจึงสามารถ assignment ได้

```
main.py ×
     counter = 0 # A global name
  2
  3 ▼ def update_counter():
  4
         global counter # Declare counter as global
  5
         counter = counter + 1 # Successfully update the counter
  6
     update_counter()
     print (counter)
     update_counter()
 10 print (counter)
 11 update_counter()
     print (counter)
 12
```

🗣 หรือจะใช้วิธีนี้ก็ได้ คือ ใช้วิธี return แล้วให้ assignment ไปอยู่ที่ global scope

```
main.py ×
     global_counter = 0 # A global name
  3 ▼ def update_counter(counter):
         return counter + 1 # Rely on a local name
  5
     global_counter = update_counter(global_counter)
     print (global_counter)
     global counter = update counter(global counter)
    print (global_counter)
     global_counter = update_counter(global_counter)
 10
 11
     print (global_counter)
```

 ตัวแปรที่กำหนด global ในฟังก์ชัน จะถือว่าเป็น global scope จึงสามารถอ้างใน global ได้

```
main.py ×

1 #| Example 12: การสร้างตัวแปร Global จากภายใน function
2 ▼ def create_lazy_name():
3 global lazy # Create a global name, lazy
4 lazy = 100
5 return lazy
6
7 create_lazy_name()
8 print(lazy) # The name is now available in the global scope
```

 ในการอ้างถึงตัวแปรที่อยู่ใน enclosing scope จะใช้คำว่า nonlocal โดยจะหมายถึง ตัวแปรที่อยู่ใน scope ถัดขึ้นไป

```
main.py ×

1 ▼ def func():
    var = 100 # A nonlocal variable
    def nested():
        nonlocal var # Declare var as nonlocal
        var += 100
        nested()
        print(var)
        func()
```

- ฟังก์ชันในภาษา Python เอง ก็เป็น Object ดังนั้นจึงมีความสามารถเช่นเดียวกับ Object ชนิดอื่นๆ เช่น List โดยมีคุณสมบัติดังนี้
 - สามารถ Assign ให้ตัวแปร หรือ เก็บในตัวแปรได้
 - สามารถใช้เป็น Argument ในการผ่านค่าระหว่าง Function ได้
 - สามารถ Return จาก Function ได้
 - สามารถเก็บค่าใน List, Tuple หรือโครงสร้างข้อมูลอื่นๆ

สามารถ Assign ให้ตัวแปร หรือ เก็บในตัวแปรได้

```
→ main.py × +

                                       >_ Console ×

    Shell ×

                                       125
main.py
                                       125
  1 ▼ def cube(n):
         return n*n*n
  3
     res = cube(5)
      print(res)
  6
     my\_cube = cube
     res = my_cube(5)
      print(res)
 10
```

— สามารถใช้เป็น Argument ในการผ่านค่าระหว่าง Function ได้

```
[1, 8, 27, 64, 125]
main.py
 1 ▼ def cube(n):
       return n*n*n
3
4 ▼ def my_map(method, argument_list):
       result = list()
5
6 ▼ for item in argument_list:
7
          result.append(method(item))
8
       return result
9
10
    my_list = my_map(cube, [1, 2, 3, 4, 5])
    print(my_list)
11
```

- สามารถ Return จาก Function ได้

```
main.py × +
main.py

1 ▼ def create_logger(message):
2 ▼ def log():
3     print('Log Message: ' + message)
4     return log #Return a function
5
6     my_logger = create_logger('Hello World')
7     my_logger()
```

- สามารถเก็บค่าใน List, Tuple หรือโครงสร้างข้อมูลอื่นๆ

```
→ main.py × +
                                      25
main.py
  1 ▼ def multiply(a, b):
        return a * b
  4 ▼ def subtract(a, b):
  5
        return a - b
  6
     a_list = [multiply, subtract]
     print(a_list[0](5, 5)) 
  9
     print(a_list[1](5, 5))
 10
```

Lambda Function

- จะใช้ในกรณีที่เราต้องการสร้างฟังก์ชันแบบไม่ต้องการตั้งชื่อ
- โครงสร้างของ Lambda Function มีดังนี้

```
lambda argument(s) : expression
```

• ต้องขึ้นต้นด้วยคำว่า lambda จากนั้นตามด้วย argument (ไม่ต้องมีวงเล็บ) จากนั้นจึงเป็นส่วนของคำสั่งที่ต้องการ ดังตัวอย่าง

Lambda Function

ตัวอย่างการใช้ Lambda Function

```
def myfunc(n):
    return lambda a : a * n

doubler = myfunc(2)
    tripler = myfunc(3)

print(doubler(11))
print(tripler(11))
```

Lambda Function

• ตัวอย่างการใช้ Lambda Function กับ List Comprehension

```
main.py × +

main.py

1  is_even_list = [lambda arg=x: arg * 10 for x in range(1, 5)]
2
3 ▼ for item in is_even_list:
4    print(item())
5
>_ Console ×

10
20
30
40
...
...
```

- Dictionary เป็นโครงสร้างข้อมูลอีกชนิดหนึ่ง ใช้ { } ในการกำหนด
- Dictionary มีลักษณะของการจับคู่ ซึ่งอ้างอิงโดย key : value การใช้งาน จะเป็นรูปแบบ { key : value, key : value }
- Dictionary เป็นโครงสร้างแบบไม่มีลำดับ ดังนั้นจะใช้ index ในการระบุ
 ตำแหน่งที่มีลักษณะเป็นตัวเลขเหมือนกับ list ไม่ได้ ในการอ้างถึงข้อมูลจะใช้
 ค่า key ในการอ้าง
- Dictionary เป็นข้อมูลแบบ Mutable

ตัวอย่างการสร้าง dictionary

```
main.py ×
    # empty dictionary
    my_dict = \{\}
  3
  4 # dictionary with integer keys
     my_dict = {1: 'apple', 2: 'ball'}
  6
     # dictionary with mixed keys
     my_dict = {'name': 'John', 1: [2, 4, 3]}
  8
  9
 10
     # using dict()
 11
     my_dict = dict({1:'apple', 2:'ball'})
 12
 13
    # from sequence having each item as a pair
 14
     my_dict = dict([(1,'apple'), (2,'ball')])
```

- การอ้างถึงสมาชิกใน dictionary จะใช้ key เป็นหลัก
- สามารถอ้างโดยใช้ Index [] (ถ้าไม่พบจะ Error) , หรือใช้ method get (ถ้าไม่พบ จะ return None)

```
Console Shell
main.py ×
     # get vs [] for retrieving elements
                                                                         Jack
     my_dict = {'name': 'Jack', 'age': 26}
                                                                         26
                                                                         None
  3
                                                                         Traceback (most recent call last):
     # Output: Jack
                                                                           File "main.py", line 15, in <module>
     print(my_dict['name'])
                                                                             print(my_dict['address'])
                                                                         KeyError: 'address'
     # Output: 26
     print(my_dict.get('age'))
  9
     # Trying to access keys which doesn't exist throws error
     # Output None
 11
 12
     print(my_dict.get('address'))
 13
 14
     # KeyError
     print(my_dict['address'])
```

- การเปลี่ยน หรือ เพิ่มข้อมูล
- การเปลี่ยนให้ใช้ในรูปแบบ dict[key] = value
- การเพิ่มก็เช่นเดียวกัน โดย dictionary จะตรวจสอบ key ที่มีอยู่เดิม ถ้ามีอยู่เดิม ก็จะ เป็นการเปลี่ยน แต่ถ้าไม่มี key นั้น ก็จะเป็นการเพิ่ม

```
main.py ×

1  # Changing and adding Dictionary Elements
2  my_dict = {'name': 'Jack', 'age': 26}
3
4  # update value
5  my_dict['age'] = 27
6  print(my_dict)
7
8  # add item
9  my_dict['address'] = 'Downtown'
10  print(my_dict)
Console Shell

{'name': 'Jack', 'age': 27}
{'name': 'Jack', 'age': 27, 'address': 'Downtown'}

**Iname': 'Jack'
```

nารลบข้อมูล 1) ทำโดยใช้ method pop() จะคืนค่าเป็น value และลบ 2) ทำโดยใช้ method popitem() จะคืนค่า (key, value) 3) method clear() เป็นการลบทั้งหมด

```
Console Shell
main.py ×
     squares = \{1: 1, 2: 4, 3: 9, 4: 16, 5: 25\}
                                                           {1: 1, 2: 4, 3: 9, 5: 25}
  2
                                                           (5, 25)
    # remove a particular item, returns its value
                                                           {1: 1, 2: 4, 3: 9}
     print(squares.pop(4))
     print(squares)
                                                           Traceback (most recent call last):
                                                             File "main.py", line 17, in <module>
                                                                print(squares)
     # remove an arbitrary item, return (key,value)
                                                           NameError: name 'squares' is not defined
     print(squares.popitem())
     print(squares)
 10
     # remove all items
 11
     squares.clear()
 12
 13
     print(squares)
 14
     # delete the dictionary itself
     del squares
 16
     print(squares)
```

- fromkeys() เป็น method ที่เพิ่มข้อมูลเข้าไปใน dictionary โดยใช้กรณีที่มีหลาย key แต่มี value เดียวกัน เช่น การเพิ่มวิชา โดยมีคะแนนเป็น 0 ทุกวิชา
- items() เป็น method ที่ส่งคืน key, value ของแต่ละสมาชิกใน dictionary กลับคืน มา เราสามารถแยก key กับ value ได้ โดยเอาตัวแปร 2 ตัวมารับ เช่น for k, v in marks.items()
- เราสามารถจะดึงเฉพาะค่า key หรือ value ได้โดยใช้ method keys() หรือ values()

```
main.py ×

1  # Dictionary Methods
2  marks = {}.fromkeys(['Math', 'English', 'Science'], 0)
3  print(marks)
4
5 ▼ for item in marks.items():
6  print(item)
7
8  print(list(sorted(marks.keys())))
Console Shell

{'Math': 0, 'English': 0, 'Science': 0}
('English', 0)
('Science', 0)
['English', 'Math', 'Science']

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []

* []
```

- ตัวอย่างการใช้งาน dictionary โดยการสร้างเครื่องคิดเลขอย่างง่าย
- จะเริ่มจากสร้าง ฟังก์ชัน บวก ลบ คูณ หาร
- และสร้าง dictionary เพื่อเก็บ
 - key : เครื่องหมาย
 - value : function

```
13 ▼ operations = {'+' : add,

14 '-' : subtract,

15 '*' : multiply,

16 '/' : devide}

17
```

```
main.py ×
  1 ▼ def add(n1, n2):
          return n1+n2
  4 ▼ def subtract(n1, n2):
          return n1-n2
  7 ▼ def multiply(n1, n2):
          return n1*n2
  9
 10 ▼ def devide(n1, n2):
 11
          return n1/n2
 12
```

• จากนั้นก็เขียนโปรแกรมรับตัวเลขมาคำนวณ จะเห็นว่าในบรรทัดที่ 27 เราสามารถ assign ตัว แปรให้มาชี้ฟังก์ชันที่ตรงกับเครื่องหมายที่เลือก และ สั่งให้ทำงานในบรรทัดที่ 26

```
main.py ×
                                                                            Console Shell
                                                                             What's the first number?: 25
     num1 = float(input("What's the first number?: "))
 19 ▼ for symbol in operations:
         print(symbol)
 20
 21
                                                                             Pick an operation: *
 22
     should continue = True
                                                                             What's the next number?: 25
 23
                                                                             25.0 * 25.0 = 625.0
                                                                             Type 'y' to continue calculating with 625.0,
 24 ▼ while should continue:
                                                                             art a new calculation: [
       operation_symbol = input("Pick an operation: ")
 25
       num2 = float(input("What's the next number?: "))
 26
       calculation_function = operations[operation_symbol]
 27
       answer = calculation_function(num1, num2)
 28
       print(f"{num1} {operation_symbol} {num2} = {answer}")
 29
 30
       if input(f"Type 'y' to continue calculating with {answer}, or
 31 ▼
     type 'n' to start a new calculation: ") == 'y':
 32
         num1 = answer
 33 ▼
       else:
         should_continue = False
 34
```

- การสร้าง Dictionary 2 มิติ
- ใน Dictionary แบบ 1 มิติ เช่น dictionary สำหรับเก็บคะแนนของนักศึกษา 1 คน
 sdict1 = {'python': 40, 'calculus': 45}
 จะมี 2 Element คือ sdict[0] = 'python': 50 และ sdict[1] = 'calculus': 55
- หากจะเพิ่มนักศึกษาคนที่ 2 ก็ต้องเขียนเป็น sdict2 = {'python': 50, 'calculus': 55}
- หากต้องการโครงสร้างข้อมูลสำหรับเก็บคะแนนของนักศึกษาหลายๆ คนอาจเขียนเป็น st_score = {'65015001': sdict1, {'65015002': sdict2 }
- ก็จะกลายเป็น Dictionary 2 มิติ หรือ Nested Dictionary ทันที
- ในการอ้างถึง ถ้าอ้างถึง st_score['65015001'] จะหมายถึง sdict1 หรือ {'python':
 40, 'calculus': 45} ถ้าอ้าง st_score['65015001']['python'] ก็จะหมายถึง 40

- สำหรับการเพิ่มข้อมูลใน dictionary 2 มิติ อาจทำได้ดังนี้
 - st score['65015003'] = {}
 - st score['65015003']['python'] = 30
 - st score['65015003']['calculus'] = 35
- หรือ
 st score['65015004'] = {'python': 42, 'calculus': 25}
- ในการเขียนโปรแกรมจะมีความซับซ้อนขึ้น เนื่องจากต้องแยกให้ถูกว่า Key ใดเป็น Key ของ Dictionary ใด และจะได้ Value ออกมาเป็นอะไร

• ตัวอย่าง สมมติว่านักศึกษาจะจัด Party โดยให้เพื่อนแต่ละคนคิดสูตรขนมเค้กมาคนละ 1 สูตร จากนั้นรวมไว้ใน dictionary เช่น

```
recipes = {
  'dusty cake' : {'cup of sugar':4, 'cup of flour':4},
  'eggy cake' : {'egg':1},
  'eggier cake' : {'egg':10},
  'mega egg' : {'egg':100},
  'chocolate cake' : {'egg':2, 'cup of sugar':2, 'chocolate':1}
}
```

• สมาชิกแรก (key) ของ dictionary คือ ชื่อของเค้ก สมาชิกที่ 2 (value) คือ สูตรที่ใช้ใน การทำ เช่น dusty cake จะประกอบด้วย น้ำตาลทราย (cap of sugar) จำนวน 4 ถ้วย และแป้งสาลี (cap of flour) จำนวน 4 ถ้วย

• ข้อมูลอีกข้อมูลหนึ่ง คือ ข้อมูลของวัตถุดิบในครัว จะเก็บใน dictionary เช่นกัน เช่น

```
alice_pantry = { 'egg': 12, 'cup of sugar': 4, 'cup of flour': 4}
bob_pantry = { 'egg': 12, 'cup of sugar': 4, 'chocolate': 5}
```

- หมายถึงในครัวของ alice มีไข่ 12 ฟอง มีน้ำตาลทราย 4 ถ้วย และแป้งสาลี 4 ถ้วย แต่ ในครัวของ bob มีไข่ 12 ฟอง มีน้ำตาลทราย 4 ถ้วย และซ็อกโกแลต 5 แท่ง
- กลุ่มเพื่อนกำลังตัดสินใจว่าจะไป party ที่บ้านใคร โดยจะพิจารณาจากไปบ้านใครแล้ว ทำขนมเค้กได้หลายแบบที่สุด เพื่อนจึงมอบหมายให้นักศึกษาเขียนโปรแกรมเพื่อหาว่า ในครัวของบ้าน สามารถทำขนมได้หรือไม่ โดยรับข้อมูลเป็น pantry และ recipes

```
def find_bakeable(pantry, recipes):
    bakeable_list = []
    for cake_name in recipes.keys():
        cake_dict = recipes[cake_name]
        bakeable = True
        for ingredient in cake_dict.keys():
            if ingredient not in pantry.keys() or \
                pantry[ingredient] < cake_dict[ingredient]:</pre>
                    bakeable = False
        if bakeable:
            bakeable_list.append(cake_name)
    return bakeable_list
```

- กรณีของ dictionary comprehension ก็เช่นเดียวกัน แต่เป็นการสร้างใส่ dictionary แทนที่ จะเป็น list แต่เนื่องจาก dictionary มีความซับซ้อนมากกว่า ดังนั้นจึงทำให้อ่านยากขึ้นไปอีก
- รูปแบบการทำงานของ dictionary comprehension มีดังนี้

ตัวอย่าง กรณีมี 2 เงื่อนไข คือ ต้องเป็นเลขคี่ และ ต้องมี value น้อยกว่า 40

```
main.py ×
                                                        Console Shell
                                                         {'john': 33}
 1
 2 v original_dict = {'jack': 38,
 3
                         'michael': 48,
 4
                       'guido': 57,
 5
                         'john': 33}
 6
     new_dict = \{k: v \text{ for } (k, v) \text{ in } \}
 8
                  original_dict.items()
                   if v \% 2 != 0 if v < 40
 9
     print(new_dict)
10
```

ตัวอย่างกรณี ใช้ if else

```
main.py ×
                                                            Console Shell
                                                             {'jack': 'young', 'michael': 'old', 'guido': 'old', 'john': 'young'}
 1 ▼ original_dict = {'jack': 38,
                      'michael': 48,
 2
                      'guido': 57,
 3
                      'john': 33}
 4
 5
    new_dict_1 = \{k: ('old' if v > 40)\}
 6
                       else 'young')
                       for (k, v) in
 8
                          original_dict.items()}
 9
10
11
    print(new_dict_1)
```

• **ตัวอย่าง** เป็นการสร้าง dictionary ใหม่ ที่เก็บราคาเครื่องดื่ม จากเดิมเป็น dollar เป็น ปอนด์

- โปรแกรมที่ดีควรจะให้การทำงานที่ถูกต้องเสมอ แต่บางครั้งก็อาจเกิด Error เช่น Error จาก Input ที่ป้อนเข้ามาไม่ตรงตามกำหนด หรือ access ข้อมูล เกินขอบเขต
- Interpreter ของ Python จะจัดการ Error โดยการ raise Exception
 ขึ้นมา พร้อมกับ Error Message
- Exception ของ Python มีประเภทมากมาย โดยสามารถดูทั้งหมดได้จาก
 https://www.w3schools.com/python/python_ref_exceptions.asp

• Exception SyntaxError จากการเขียนโปรแกรมผิด Syntax

```
print "hello word"

File "C:\Users\khtha\AppData\Local\Temp/ipykernel_12568/345270128.py",
```

SyntaxError: Missing parentheses in call to 'print'. Did you mean print("hello word")?

Exception ZeroDivisionError จากการหารด้วย 0

```
x = 5 / 0
```

```
ZeroDivisionError Traceback (most recent call last) \sim \Lambda Data \Lambda Colored Temp/ipykernel_12568/1806623527.py in < module> ----> 1 x = 5 / 0
```

ZeroDivisionError: division by zero

print "hello word"

• Exception IndexError จากการอ้าง Index ที่อยู่นอกขอบเขต

• Exception TypeError จากการใช้ข้อมูลผิดประเภท

Exception AttributeError จากการอ้างถึงตัวแปรหรือ Attribute ที่ไม่มี

Exception KeyError จากการใช้คีย์ที่ไม่พบใน Dictionary

Exception NameError จากการใช้ตัวแปรที่ไม่ได้กำหนดขึ้น

```
print(this_is_not_a_var)

NameError Traceback (most recent call last)

~\AppData\Local\Temp/ipykernel_12568/2762618246.py in <module>
----> 1 print(this_is_not_a_var)

NameError: name 'this_is_not_a_var' is not defined
```

• เราสามารถสร้าง Exception ได้เองด้วย โดยใช้คำสั่ง raise

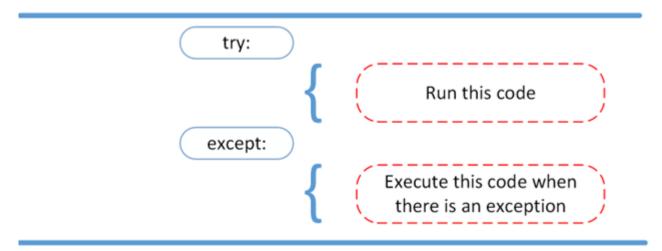

• เช่น

```
if x < 0:
    raise Exception("Sorry, no numbers below zero")

Traceback (most recent call last):
    File "main.py", line 4, in <module>
        raise Exception("Sorry, no numbers below zero")
Exception: Sorry, no numbers below zero
```

- ในการเขียนโปรแกรม อาจใช้ประโยชน์จาก Exception ในการแจ้งให้ทราบว่าโปรแกรม มีที่ผิดตรงไหน
- แต่การเขียน Software เราจะปล่อยให้เกิด Exception ไม่ได้ เพราะทำให้โปรแกรม
 หยุดทำงาน ดังนั้นเราจะต้องดัก Exception เอาไว้ โดยใช้ Try
- คำสั่ง Try จะรัน code block ส่วน try และจะดัก Exception เอาไว้ หากไม่มี
 Exception ก็จะทำงานตามปกติ แต่หากมี Exception จะไปทำใน block except:

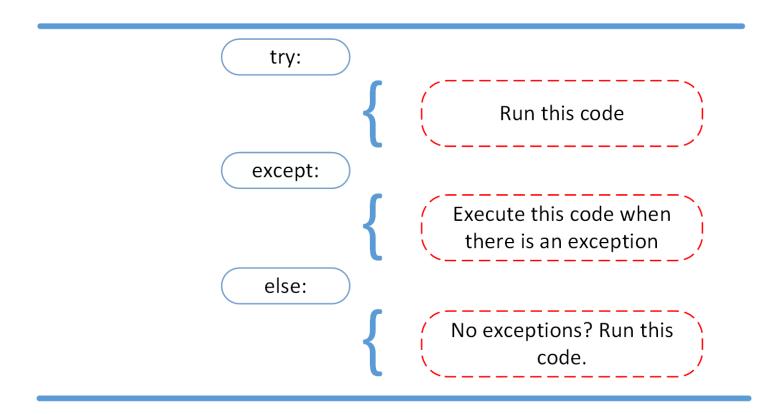

- จากตัวอย่าง จะเห็นว่าแม้จะเกิดความผิดพลาดขึ้น แต่โปรแกรมจะไม่แสดงออกมาเป็น
 Error แต่จะ print error message ที่ตั้งเอาไว้ออกมาแทน
- การทำแบบนี้ทำให้โปรแกรมไม่หยุด และสามารถควบคุมการทำงานต่อได้

การดัก Exception สามารถระบุได้ด้วยว่าจะดัก Exception ชนิดใด

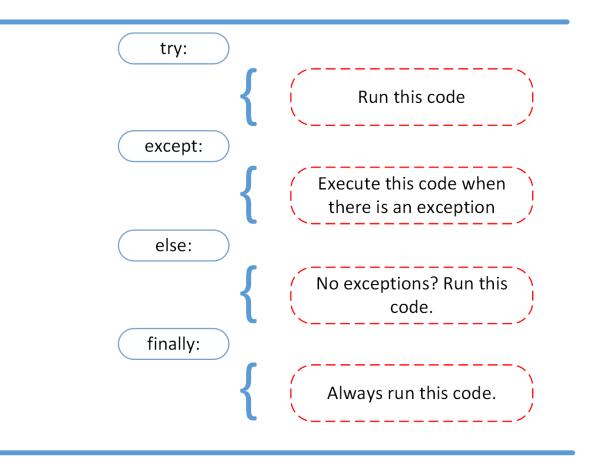
```
Variable x is not defined
main.py
 1 y = 0
3 ▼ try:
       x/y
 5 ▼ except NameError:
6
            print("Variable x is not defined")
7 ▼ except ZeroDivisionError:
8
            print("Zero is not a good idea.")
9 ▼ except:
     print("Something else went wrong")
10
```

นอกเหนือจาก try except แล้ว ยังมี else clouse อีกด้วย โดยมีความหมาย คือ หาก
 ไม่มี Exception เกิดขึ้นให้รันใน else course แทน

• ตัวอย่าง

ท้ายสุด คือ finally course จะทำงานในทุกกรณี

- finally มักใช้ในการจัดการกับงานส่วนปิดท้าย เช่น
 - จัดการ database connection ที่ค้างไว้
 - ปิดไฟล์
 - ส่งข้อมูลในระบบเครือข่ายเพื่อแจ้งข้อมูล

For your attention